

Resan

Hans mörka ögon möter hennes ljusa. Dom håller varandra hårt men ömt i händerna medan de sakta går längst kajen. Små vindpustar av rök från restaurangerna en bit bort är det enda som då och då bryter av den salta doften av havet. Hennes lugg leker över hennes ansikte och han smeker bort den, än en gång. Långt ute på vattnet ser de ljusen från en enorm båt och någonstans i närheten spelar en gatumusikant. Hennes leende lyser upp mörkret starkare än månen någonsin kunnat göra när han säger ”Jag ska köpa en båt som den där till dig en dag”. Hon vet att han menar det, samma dag som han får tillräckligt med pengar, om den dagen kommer, tänker han köpa den till henne. Att de förmodligen kommer att sälja den igen redan nästa dag för att de behöver pengarna spelar ingen roll. Bara det faktum att han menar det han säger och att han kommer att hålla det gör henne lycklig. Precis som han höll sitt löfte om att när han fick råd skulle han ta med henne utomlands för första gången i hennes liv. Biljetterna han köpt hade tagit dem till Frankrike och även fast planet varit lite skruttigt och vandrarmhemmets standard var fruktansvärd hade de fem dagarna varit de bästa i hennes liv. Dom var aldrig i sitt rum ändå, för han hade bestämt sig för att visa henne världen. Han tog henne med sig längst ut på kajen och där satte de sig. Ur påsen han burit på hela vägen plockade han fram en flaska vin och en ask med choklad. Hand i hand firade de sin första resa tillsammans när solens första strålar kröp fram bakom horisonten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Delora med Poeter.se id #10089 innehar upphovsrätten